

บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงบทเพลง Love of the Three Oranges Op.33 โดย Sergei Prokofiev AN ANALYSIS OF LOVE OF THE THREE ORANGES OP.33 BY SERGI PROKOFIEV

ทรรศวรณ ภูริเรืองภูมิ* TATSAWAN PHURIROENPOOM*
ศศิ พงศ์สรายุทธ** SASI PONGSARAYUTH**

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์บทเพลง Love of the Three Oranges Op.33 ผลงานการประพันธ์ของ Sergei Prokofiev สำหรับการแสดงเดี่ยวเปียโน การวิเคราะห์บทเพลงนี้ทำให้ผู้วิจัยศึกษาและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลง นำไปเพิ่มประสิทธิภาพในการแสดงทั้งในด้านชีวประวัติของผู้ประพันธ์ เทคนิคการบรรเลงและด้านการฝึกซ้อม ทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าใจถึงบุคลิกของบทเพลงและสามารถสื่อให้กับผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น Love of the Three Oranges เป็นบทประพันธ์ที่เซอร์เก โปรโคเฟียฟ (Sergei Prokofiev) ได้เริ่มจากการประพันธ์เป็นอุปรากรและได้อ้างอิงมาจากนิทานที่เขียนโดย Carlo Gozzi โดยเป็นเรื่องราวที่เจ้าชายผู้เศร้าโศกและผ่านเรื่องราวจนเมื่อพบกับนางฟ้า และนางฟ้านั้นทำให้เจ้าชายหวัหระได้ผ่านทางสัมิพิเศษ ดังนั้น นางฟ้าจึงได้ให้เจ้าชายตามหาผลสัมิพิเศษนี้ถ้าหากหาสัมิพิเศษ 1 ในนั้นให้เจอ สัมิพิเศษนั้นก็จะกลายเป็นเจ้าหญิงที่สง่างามและแต่งงานอย่างมีความสุข จากการศึกษาพบว่าบทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงเพลง Love of the Three Oranges Op.33 ประพันธ์โดยเซอร์เก โปรโคเฟียฟ (Sergei Prokofiev) ทำให้ผู้แสดงได้ค้นคว้าในด้านการวิเคราะห์โครงสร้างของรอนโด (Rondo) รวมถึงมีเสียงประสานที่มีความกระด้าง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของบทเพลงในยุคศตวรรษที่ 20 ในด้านของประวัติของบทประพันธ์นั้นผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องราวในอุปรากรเรื่อง Love of the Three Oranges เพื่อจะได้เข้าใจถึงบริบทของบทเพลงที่ต้องแสดงถึงความแข็งแกร่งของบทเพลงนี้ ในด้านของวิธีการซ้อมผู้วิจัยได้พบปัญหาและหาวิธีการซ่อมเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้น เช่น การบรรเลงโน้ตซ้ำ (Repeated note) โดยผู้แสดงได้นำแบบฝึกหัดที่ประพันธ์โดยฮานอน (Hanon) มาฝึกเพื่อแก้ปัญหา เป็นต้น ดังนั้นประโยชน์จากการวิเคราะห์ในด้านเทคนิคการบรรเลงและองค์ความรู้ในด้านประวัติศาสตร์นั้น เพื่อให้ผู้วิจัยเข้าใจบทบาทที่แสดงถึงความมั่นคงและแข็งแรงของบทเพลงประเภทมาร์ช (March) และสามารถแสดงออกถึงบทบาทของบทเพลงนี้ได้อย่างมีบุคลิกที่ชัดเจนมากขึ้น

คำสำคัญ : การแสดงเดี่ยวเปียโน/ เซอร์เก โปรโคเฟียฟ/ อุปรากร

*นิสิตระดับมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, iamfonnoi@gmail.com

*M.F.A. Student, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University, iamfonnoi@gmail.com

**รองศาสตราจารย์ ดร., คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, pongsasi@yahoo.com

**Associate Professor Dr., Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University, pongsasi@yahoo.com

ABSTRACT

An analysis of Love of the Three Oranges Op.33 had composed by Sergei Prokofiev for solo piano recital. The researcher had studied and searched information about this piece to increase the capability of the performance including composer's biology, technique and music approach. It helps researcher to understand the characteristic of this piece and can communicate to the audience that can make them more understanding. First, Sergei Prokofiev had composed Love of the Three Oranges for opera and he had his reference from the fairy tales by Carlo Gozzi. The story was about the sad prince met the fairy whom can make him laugh through the magic orange. Therefore, The fairy let him find the magic orange if he can find the magic orange it will turn to be an elegant princess and they will get marry. According to the study, An analysis of Love of the Three Oranges Op.33 composed by Sergei Prokofiev, has led researcher to study Rondo form. It had dissonant chord that is a signature of 20th century period. In the part of information of this piece, Researcher has studied opera "Love of the Three Oranges" for understand characteristic of the piece that has to present the strength of this piece. In the part of music approach, Researcher has met problems and found the way to approach it, such as Repeated notes. The researcher has took exercise that composed by Hanon to fix the problem. Therefore, The benefit of analysis, playing and information make researcher understand the role that has to express strong and strength of March's characteristic and to show character of this piece more clearly.

Keywords: Piano Recital/ Sergi Prokofiev/ Opera

บทนำ

Love of the Three Oranges Op.33 เป็นบทเพลงสำหรับการเดี่ยวเปียโน โดยท่อน March เป็นท่อนเพลงที่มีทำนองเด่นชัด ผู้ฟังสามารถจับใจความได้ง่าย มีเสียงประสานและการย้ายบันไดเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของบทเพลงในยุคศตวรรษที่ 20 มีการเดินทำนองที่แข็งแรงและมั่นคงแสดงถึงบุคลิกของเพลงมาร์ชที่ต้องแสดงถึงความแข็งแรงและมั่นคง ตัวอย่างเช่น การเดินแถวของทหาร เป็นต้น มีการไต่ระดับของความแข็งแรงจากตอนต้นของบทเพลงโดยจะสังเกตได้จากทำนองหลักแรกที่เริ่มด้วยความดังของเสียงจากทำนองแรกที่เบาและมีการเพิ่มจำนวนโน้ตในคอร์ดเพื่อเป็นการเพิ่มความแข็งแรงของเสียง ไปจนถึงการเพิ่มบันไดเสียงเพื่อเป็นการเพิ่มสีสันให้กับทำนองหลักแรก และยังสามารถแสดงออกให้เห็นถึงความสามารถในทางเทคนิคของการบรรเลง อาทิ การไต่บันไดเสียงด้วยความรวดเร็ว การบรรเลงโน้ตอาร์เปจจิโอ (Arpeggio) การบรรเลงทำนองและเสียงประสานไปพร้อมกัน การบรรเลงโน้ตซ้ำ การบรรเลงคอร์ดแท่ง (Block Chord) ที่มีความกว้างเกินกว่ามือของผู้แสดง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำบทเพลง Love of the Three Oranges Op.33 มาแสดงในการแสดงเปียโนเดี่ยวโดย ทรรศวรรณ ภูริเรืองภูมิ โดยใช้ภาษาอังกฤษว่า THE MASTER PIANO RECITAL BY TATSAWAN PHURIROENGPOOM จัดแสดงเมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2561 เวลา 16.00 น. ณ ห้องแสดงธงสรวงเปียโนสตูดิโอ ซอยนานาเหนือ รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที รวมเวลาพัก

ชีวประวัติของเซอร์เก โพรโคเฟียฟ (Sergei Prokofiev)

เซอร์เก โพรโคเฟียฟ (Sergei Prokofiev) เป็นนักแต่งเพลงและนักเปียโนชาวรัสเซียที่มีความสามารถมากคนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อดนตรีในยุคศตวรรษที่ 20 อย่างมาก เกิดเมื่อวันที่ 27 เมษายน ค.ศ. 1891 ในหมู่บ้านโซนต์ซอฟก้า เขตโดเน็ตสค์ (Sontsovka village, Donetsk Oblast, Russian Empire) ในยูเครน ขณะนั้นเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิรัสเซีย พ่อของเขาคือ เซอร์เก อเล็กซีเยวิช โพรโคเฟียฟ (Sergey Alexeyevich Prokofiev; 1846-1910) และแม่ชื่อมาเรีย กริกโกเรียฟนา ซิทโกวา (Maria Grigoryevna Zhitkova; 1862-1924) มาเรียนั้นชอบเล่นเปียโนทำให้โพรโคเฟียฟสนใจดนตรีมาตั้งแต่ยังเล็ก เขาเริ่มเรียนเปียโนเมื่ออายุได้ 3 ปี กับมารดาของเขาผู้ซึ่งประกอบอาชีพเป็นนักเปียโน โพรโคเฟียฟชอบผลงานของปีเตอร์ อิลิช ไชคอฟสกี (Peter Ilich Tchaikovsky; 1840-1893) ลุดวิก ฟาน เบโทเฟน (Ludwig van Beethoven; 1770-1827) แอนทอน รูบินสไตน์ (Anton Rubinstein; 1829-1894) เขายังแต่งทำนองสำหรับเปียโนเองตั้งแต่อายุ 5 ขวบ โดยมีชื่อว่า "Indian Gallop"

ค.ศ. 1900 เขาเดินทางมามอสโคว์ครั้งแรกและได้มีโอกาสดูละครอุปรากรเรื่อง "Faust" โดยชาร์ลส์ กูนาวด์ (Charles Gounod) และ เรื่อง "Prince Igor" โดยอเล็กซานเดอร์ โบโรดิน (Alexander Borodin; 1833-1887) ซึ่งกลายเป็นแรงบันดาลใจให้เขาแต่งบทละครในอุปรากรของตัวเองเรื่อง "The Giant" ในขณะที่เขามีอายุเพียง 9 ปี

ค.ศ. 1904 เมื่ออายุ 13 ปี แม่ของเขาพาเขาย้ายมาอยู่ในเซนต์ปีเตอส์เบิร์กและได้สมัครเข้าเรียนในวิทยาลัยดนตรีเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก (St.Petersburg Conservatory) ซึ่งต่อมาศาสตราจารย์อเล็กซานเดอร์กลาซนอฟ (Alexander Glazanov; 1865-1936) เป็นผู้ดูแล และยังได้มีโอกาสเรียนการประพันธ์ดนตรีกับนิโคไล ริมสกี-คอร์ซาคอฟ (Nikolai Rimsky-Korsakov; 1844-1908) นักประพันธ์ดนตรีที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่ง ในเวลานั้นระหว่างที่เรียนอยู่ที่นี่เขาได้สร้างผลงานเพลงอุปรากรอย่าง Desert Island และ The Feast during the Plague

ค.ศ. 1909 เขาเรียนจบโดยทำผลงานเปียโนคอนแชร์โต (D-flat piano concerto) ซึ่งทำให้เขาได้รับรางวัล Anton Rubinstein Prize ด้วย และในปีถัดมาพ่อของเขาก็ได้เสียชีวิตลง

ค.ศ. 1918 ช่วงที่เกิดการปฏิวัติในรัสเซีย ศิลปินชาวรัสเซียมีอิสระในการประพันธ์เพลงน้อยลง เนื่องจากรัฐบาลพยายามควบคุมความคิดของศิลปินทุกสาขา เขาจึงเดินทางลี้ภัยออกจากประเทศ โดยได้เดินทางไปยังสหรัฐอเมริกา และต่อมาได้ย้ายไปอาศัยที่ประเทศฝรั่งเศส ทำให้โปรโกเฟียฟมีชื่อเสียงสูงสุดในฐานะนักประพันธ์ และหลังจากนั้นเขาดำรงชีวิตด้วยการเปิดการแสดงดนตรีในอังกฤษ ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา

ค.ศ. 1920 เขามาอยู่ในปารีสและได้เริ่มประพันธ์เปียโนคอนแชร์โต ลำดับที่ 3 (3rd Piano Concerto) แต่ว่าผลงานไม่เสร็จสมบูรณ์

ค.ศ. 1922 เขาย้ายไปอยู่ที่อิตาลี (Ettal) และในปีถัดมาเขาก็ได้แต่งงานกับโคโรลินา โคดีนา (Corolina Codina ชื่อจริง Lina Llubera; 1897 - 1989) นักร้องชาวสเปน พวกเขามีลูกด้วยกันสองคนชื่อ โอเล็ก (Oleg) และสเวียโตสลาว (Sviatoslav) เขาได้มีการกลับไปร่วมงานที่ประเทศรัสเซียอีกหลายครั้ง อาทิ ทำงานร่วมกับกลุ่มบัลเลต์หลายเรื่อง

ค.ศ. 1935 เขาเดินทางกลับมาโซเวียตพร้อมกับภรรยาและใช้ชีวิตที่เหลืออีก 19 ปีที่นี่ รวมไปถึงการประพันธ์เพลงประกอบการแสดงบัลเลต์เรื่อง Romeo and Juliet ซึ่งเขาได้สร้างผลงานสำคัญอย่างบัลเลต์เรื่อง Peter and The Wolf ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาหลบไปอยู่ในแถบคอเคซัสและระหว่างนี้เขามีความสัมพันธ์กับนักเขียนชื่อ ไมรา (Mira Mendelson; 1915-1968) จนกระทั่งทำให้ต้องหย่ากับภรรยาคนแรก ช่วงหลังสงครามเขาได้สร้างผลงานอุปรากรเรื่อง War and Peace โปรโกเฟียฟเริ่มมีอาการป่วยเป็นโรคหัวใจ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1941 ทำให้ประพันธ์เพลงได้น้อยลง ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 1948 ภรรยาคนแรกของโปรโกเฟียฟถูกจับในข้อหาเป็นสายลับและถูกส่งไปอยู่ในค่ายแรงงานในสาธารณรัฐโกมิ (Komi Republic) ซึ่งใช้เวลายาวนานกว่า 8 ปีถึงได้รับการปล่อยตัวออกมา ในวันที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 1953 เขาเสียชีวิตเนื่องจากเส้นโลหิตในสมองแตกที่กรุงมอสโก (Moscow) เป็นวันเดียวกับที่สตาร์ลินเสียชีวิต

ผลงานของโปรโกเฟียฟเป็นผลงานที่มีการผสมผสานของเสียงกระด้าง ใช้จังหวะและเสียงประสานที่มีความเป็นสมัยใหม่รวมไปถึงการใช้เสียงแบบกระแสดนตรีใหม่ ความสง่างามและมีสีสันเสียงแบบ

ชาตินิยม โดยผลงานที่ได้รับความนิยมนั้นส่วนมากเป็นบทประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตรา เช่น Peter and the Wolf บทประพันธ์สำหรับบัลเลต์ เช่น Romeo and Juliet และบทประพันธ์จากอุปรากร เช่น Love for Three Oranges เป็นต้น

การวิเคราะห์บทเพลง Love of the Three Oranges Op.33

ท่อน March

บทประพันธ์นี้อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 ไม่ได้กำหนดบันไดเสียงที่ชัดเจน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่มีความโดดเด่นของบทประพันธ์ในยุคสมัยนี้ บทประพันธ์นี้อยู่ในสังคีตลักษณ์แบบรอนโด (Rondo) โดยมีทั้งหมด 5 ตอน คือ ABACA ใช้อัตราจังหวะ Tempo di Marcia หมายถึง จังหวะมาร์ชที่ใช้สำหรับการเดินแถว มีความแข็งแรงของเสียง บรรยายภาพของเพลงมีความชิงชังจึงทำให้ทำนองไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมากเนื่องจากจะเน้นที่ความแข็งแรงของเสียงมากกว่า โดยผู้ประพันธ์ได้อาศัยการเพิ่มโน้ตและการเพิ่มความดังของเสียง (Dynamic) มีเทคนิคการประพันธ์เพลงที่ใช้โน้ตซ้ำ (Repeated note) และโน้ตที่สั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงบุคลิกของบทประพันธ์มากขึ้น

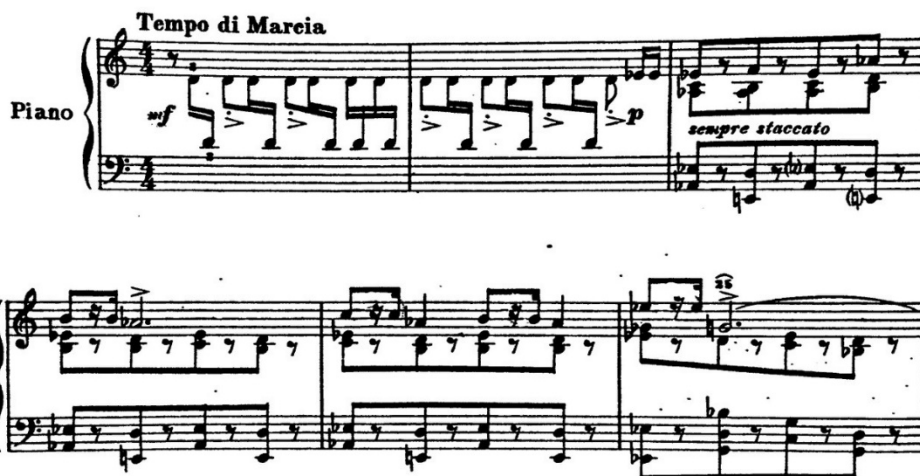
ห้องเพลงที่ 1 และ 2 เป็นบทนำของบทประพันธ์นี้โดยผู้ประพันธ์ใช้การซ้ำของโน้ต (Repeated note) D (ตัวอย่างที่ 1) เพื่อทำให้บทนำของบทประพันธ์นี้ดึงดูดผู้ฟังโดยมีการเน้นของโน้ตในจังหวะที่ 1 2 และ 3 กล่าวคือ เป็นจังหวะตกที่สร้างบรรยากาศของเพลงให้มีความมั่นคงและเสียงที่แข็งแรง โดยมีลักษณะคล้ายกับเสียงแตร

ตัวอย่างที่ 1 การซ้ำของโน้ต

ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*.
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 43.

ตอน A ทำนองหลักที่ 1 นั้นจะเริ่มที่โน้ต E-flat ในห้องเพลงที่ 2 โดยอยู่ใน 2 โน้ตสุดท้ายก่อนเข้าห้องเพลงที่ 3 ทำนองหลักจะอยู่ที่โน้ตสูงที่สุดของกลุ่มโดยมีเสียงประสานเป็นคอร์ดแท่ง (Block Chord) โดยมีคอร์ด A-flat เป็นคอร์ดหลัก และมีการใช้โน้ตเขบ็ต 1 ชั้น และตามด้วยตัวหยุดเขบ็ต 1 ชั้นเช่นกันเพื่อให้ผู้ที่บรรเลงนั้นต้องบรรเลงด้วยเสียงที่สั้นตามที่ผู้ประพันธ์ต้องการ (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 2 ทำนองหลักจะอยู่ที่แนวสุดและมีเสียงประสานเป็นคอร์ดแท่ง (Block Chord)
ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*.
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 43.

ห้องเพลงที่ 6 – 8 มีการย้ายมาเป็นบันไดเสียง E-flat ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นขั้นคู่ 5 ของ A-flat โดยมีการใช้คอร์ด E-flat minor G minor C minor E flat major และ B minor (ตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 การย้ายบันไดเสียงจากบันไดเสียง A-flat สู่บันไดเสียง E-flat
ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*.
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 43.

ห้องเพลงที่ 9 การใช้เพดัล (Pedal) ในห้องเพลงนี้จะใช้พร้อมกับโน้ต F-sharp ในจังหวะแรกของห้องเพลงนี้เพื่อเก็บเสียงและความก้องกังวาน โดยทำนองหลักมีขึ้นคู่ 3 ไมเนอร์เป็นเสียงประสาน และจบตอน A อย่างสมบูรณ์ด้วยคอร์ด D เมเจอร์ ที่แข็งแรงด้วยสัญลักษณ์เน้น (Accent) (ตัวอย่างที่ 4)

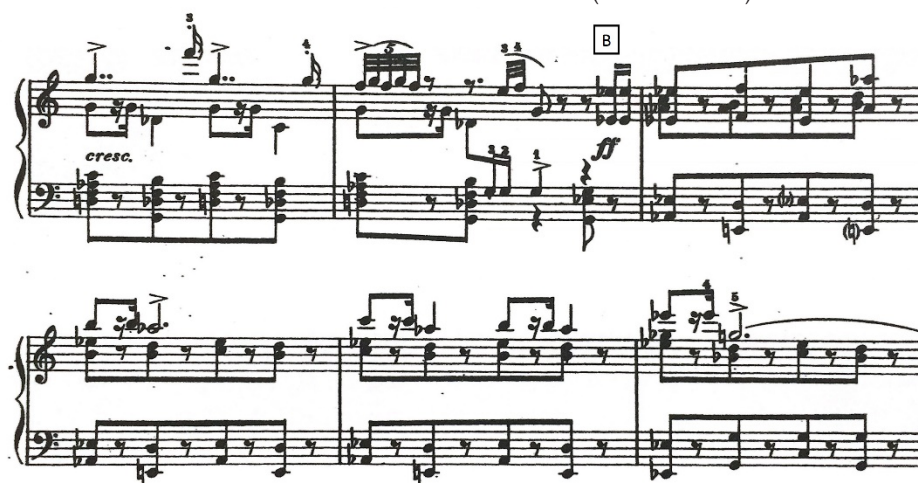
ตัวอย่างที่ 4 การใช้เพดัล (Pedal) พร้อมกับโน้ต F-sharp
ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*.
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 43.

ตอน B ทำนองหลักที่ 2 นี้เริ่มจากการใช้โน้ตซ้ำ (Repeated note) และมีการใช้เทคนิคนี้อยู่หลายที่ อาทิ ห้องเพลงที่ 11 การซ้ำโน้ต G ห้องเพลงที่ 15 และ 16 การซ้ำโน้ต D ห้องเพลงการใช้เสียงประสานนั้น ได้ใช้คอร์ด G half diminished7 คอร์ด C7 D half diminished7 และ G7b5 ที่อยู่ในรูปแบบของคอร์ดแท่ง (Block Chord) มาประกอบ โดยก่อนจบประโยคมีการใช้โน้ตที่คล้ายการพรมโน้ต (trill) ในห้องเพลงที่ 18 (ตัวอย่างที่ 5)

ตัวอย่างที่ 5 คอร์ดแท่ง (Block Chord) มาประกอบและการพรมโน้ต (trill)
ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*.
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 43-44.

ตอน A เป็นส่วนที่ทำนองหลักที่ 1 กลับมาอีกครั้งหนึ่ง โดยมีการเพิ่ม การประสานที่เป็นขั้นคู่ 8 เพื่อให้ทำนองมีความแข็งแรง กล่าวคือ เป็นการเพิ่มความดังของเสียง โดยผู้ประพันธ์ได้กำหนดความดังของเสียงไว้ที่ Fortissimo คือความดังของเสียงที่มีความดังมาก (ตัวอย่างที่ 6)

ตัวอย่างที่ 6 ทำนองหลักที่ 1 โดยมีเสียงประสานที่เป็นขั้นคู่ 8
ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*.
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 44.

ตอน C ห้องเพลงที่ 26-34 ในตอนต้นของตอนนี้มีการนำบันไดเสียงแบบโครมาติก (Chromatic Scale) ขาลงมาใช้ (ตัวอย่างที่ 8) ห้องเพลงที่ 27 มีโน้ต B-flat เป็นเสียงหลัก โดยบรรยากาศของเพลงในตอนนี้มีอารมณ์เศร้า เนื่องจากทำนองและเสียงประสานอยู่ในย่านเสียงที่ต่ำและมีการกำหนดระดับของเสียงไว้ที่เบา (Piano) และทำนองหลักอยู่ในมือขวา ห้องเพลงที่ 27 มีการสอดแทรกบันไดเสียงเต็ม (Whole tone scale) ขาขึ้น โดยเพิ่มความดังของเสียงผ่านเสียงที่มีความสูงชันและจำนวนโน้ตในคอร์ด รวมถึงมีการใช้รูปแบบของทำนอง (Pattern) ที่ซ้ำกัน กล่าวคือมีโน้ตเซบิต 1 ชั้น และเซบิต 2 ชั้น (ตัวอย่างที่ 9) ห้องเพลงที่ 31 เพิ่มทำนองด้วยการใช้โน้ต C ซ้ำและขึ้นคู่ 4 ขาขึ้นและขึ้นคู่ 3 ไมเนอร์ขาลง ห้องเพลงที่ 33 มีการใช้รูปแบบของโน้ต (Pattern) เช่นเดียวกับห้องเพลงที่ 31 ขณะเดียวกันเสียงประสานนั้นมีการนำคอร์ด A-flat เมเจอร์ B flat ไมเนอร์ C ไมเนอร์ และ D-flat เมเจอร์ ในรูปแบบคอร์ดแท่ง (Block chord) เป็นคอร์ดในบันไดเสียง A-flat เมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 10) เพื่อเชื่อมเข้าท่อน A

ตัวอย่างที่ 7 บันไดเสียงแบบโครมาติก (Chromatic Scale) ขาลง
ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo.*
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 44.

ตัวอย่างที่ 8 รูปแบบของทำนอง (Pattern) ที่ซ้ำกัน
ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo.*
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 44.

ตัวอย่างที่ 9 การนำคอร์ด A-flat เมเจอร์ B-flat ไมเนอร์ C ไมเนอร์ และ D-flat เมเจอร์ ในรูปแบบคอร์ดแท่ง (Block chord) มาประกอบ
ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo.*
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 45.

ตอน A เป็นส่วนที่ทำนองหลักที่ 1 กลับมาอีกครั้งหนึ่งแต่ครั้งนี้มีการเพิ่มของโน้ตในคอร์ดเพื่อให้สามารถเพิ่มความดังของเสียงและเพิ่มบันไดเสียงโดยมี A flat เมเจอร์ ขาขึ้น C ไมเนอร์ ขาลง F ไมเนอร์ ขาขึ้น E-flat เมเจอร์ ขาขึ้น และ G เนเจอร์รัล ไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 10)

ตัวอย่างที่ 10 การเพิ่มของโน้ตในคอร์ดและเพิ่มบันไดเสียง

ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*.
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 45.

ส่วนหางเพลง (Coda) บรรยายภาพแสดงถึงความแข็งแรงในแต่ละคอร์ดที่อยู่ในรูปแบบคอร์ดแท่ง (Block Chord) โดยคอร์ดที่ผู้ประพันธ์นั้นอาจจะเป็นคอร์ดเดียวกันหรือเป็นคอร์ดที่มีสมาชิกคล้ายกันเพื่อให้เกิดเสียงที่ต่างออกไปโดยใช้คอร์ด Fm7 – Dm7, Am – Dm, F, E-flat, Am – Dm, G-sharp, C, D, A, D-sharp – A-flat, G, E, D, G, C โดยสองคอร์ดสุดท้ายเป็นการจบบทประพันธ์ด้วย Perfect Authentic Cadence กล่าวคือ เป็นการใช้คอร์ดในลำดับที่ 5 และ 1 ในบันไดเสียง C เมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 12) เพื่อเป็นการจบบทประพันธ์ได้อย่างสมบูรณ์

ตัวอย่างที่ 11 การใช้คอร์ดในช่วงหางเพลง

ที่มา : Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*.
(New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941), 45.

แนวทางการฝึกซ้อม

1. ปัญหาที่พบในบทเพลง

- 1.1 การบรรเลงโน้ตซ้ำโดยมีเสียงประสานที่เดินเป็นบันไดเสียงแบบโครมาติก (Chromatic)
- 1.2 การบรรเลงโน้ตซ้ำ
- 1.3 การบรรเลงโน้ตเบสและคอร์ดที่อยู่ในดนตรีประกอบแต่มีความกว้างแต่บรรเลงในมือเดียว

2. วิธีแก้ปัญห

2.1 ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่สามารถใช้ฝึกซ้อม Aloys Schmitt: Preparatory Exercise for the Piano Op.16 ในหมายเลขที่ 57–60 เพื่อให้นิ้วก้อยมีความแข็งแรงมากขึ้นโดยมีวิธีซ้อม ดังนี้

- กำหนดอัตราความเร็วด้วยเครื่องจับจังหวะ (Metronome) อยู่ในระดับ 60 ของค่าโน้ตตัวดำ โดยจะเริ่มจากอัตราความเร็วที่ช้าแล้วจึงค่อยๆเพิ่มอัตราความเร็วไปจนถึงระดับ 112 ของค่าโน้ตตัวดำ

- การเปลี่ยนส่วนของโน้ตเพื่อความแข็งแรงของนิ้วในส่วนอื่น โดยเริ่มจากการเสียงสั้นและเสียงยาวแล้วสลับเสียงยาวและเสียงสั้น

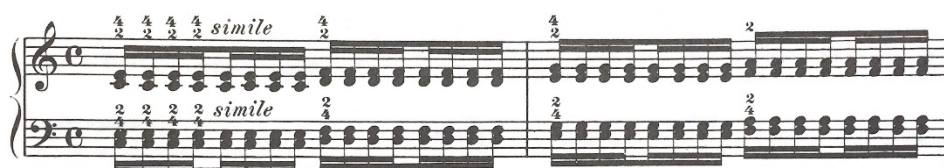

ตัวอย่างที่ 12 Aloy Schmitt: Preparatory Exercise for the Piano Op.16 หมายเลขที่ 57–60
ที่มา : Schmitt, Aloys. *Preparatory Exercise Op. 16*. (Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 1997)

2.2 ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่สามารถใช้ฝึกซ้อม Hanon: The Virtuoso-Pianist No.47 เป็นแบบฝึกหัดที่ฝึกการบรรเลงโน้ตซ้ำได้อย่างดี โดยมีวิธีซ้อมดังนี้

- กำหนดอัตราความเร็วด้วยเครื่องจับจังหวะ (Metronome) อยู่ในระดับ 100 ของค่าโน้ตเข้บ็ต 1 ขึ้นโดยเริ่มจากความเร็วระดับ 100 ไปจนถึง 168 ของค่าโน้ตเข้บ็ต 1 ขึ้น

- บรรเลงให้โทนเสียงมีความดัง สั้นและแน่น เนื่องจากบทเพลงมีอัตราความเร็วที่ค่อนข้างเร็วและแข็งแรงดังนั้นนิ้วที่บรรเลงในส่วนนี้จึงต้องการความแข็งแรง

ตัวอย่างที่ 13 Hanon: The Virtuoso-Pianist No.47
ที่มา : Hanon, C.L.. *The Virtuoso Pianist in Sixty Exercises for Piano*. (Milwaukee: Hal Leonard, 1986)

2.3 ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่สามารถใช้ฝึกซ้อม Carl Czerny: The School of Velocity Op.299 No.28 เป็นแบบฝึกหัดที่ฝึกการบรรเลงโน้ตเบสและคอร์ด โดยมีวิธีการซ้อมดังนี้

- กำหนดอัตราความเร็วด้วยเครื่องจับจังหวะ (Metronome) อยู่ในระดับ 70 ของค่าโน้ตเข้บ็ต 1 ขึ้น โดยเริ่มจากความเร็ว 70 ของค่าโน้ตเข้บ็ต 1 ขึ้น-132 ของค่าโน้ตตัวดำ

- บรรเลงมือซ้ายด้วยเสียงที่สั้นและดัง

- เปลี่ยนส่วนของจังหวะเพื่อการปรับใช้ในบทเพลง

ตัวอย่างที่ 14 Carl Czerny: The School of Velocity Op.299 No.28

ที่มา : Czerny, Carl. *The School of Velocity Op.299*. (Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 1997)

จากการศึกษาพบว่า บทวิเคราะห์และเทคนิคการบรรเลงเพลง Love of the Three Oranges Op.33 ประพันธ์โดยเซอร์เก โพรโกเฟียฟ (Sergei Prokofiev) ทำให้ผู้แสดงได้ค้นคว้าในด้านการวิเคราะห์โครงสร้างของรอนโด (Rondo) ที่มีทั้งหมด 5 ส่วนหลักคือ A B A C A รวมถึงมีเสียงประสานที่มีความกระด้าง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของบทเพลงในยุคศตวรรษที่ 20 ในด้านของประวัติของบทประพันธ์นั้นผู้แสดงได้ศึกษาเรื่องราวในอุปรากรเรื่อง Love of the Three Oranges เพื่อผู้แสดงจะได้เข้าใจถึงบริบทของบทเพลงที่ต้องแสดงถึงความแข็งแกร่งของบทเพลงนี้ โดยอุปรากรเรื่องนี้มีเนื้อหาที่กล่าวถึงเจ้าชายผู้เศร้าโศกและผ่านเรื่องราวจนเมื่อพบกับนางฟ้า และนางฟ้านั้นทำให้เจ้าชายหัวเราะได้ผ่านทางสัมผัสพิเศษ ดังนั้น นางฟ้าจึงได้ให้เจ้าชายตามหาผลสัมผัสพิเศษนี้ถ้าหากหาสัมผัสพิเศษ 1 ในนั้นให้เจอ สัมผัสพิเศษนั้นก็จะเป็นเจ้าหญิงที่สง่างามและแต่งงานอย่างมีความสุข ในด้านของวิธีการซ้อมผู้แสดงได้พบปัญหาและหาวิธีการซ้อมเพื่อแก้ปัญหานั้น เช่นการบรรเลงโน้ตซ้ำ (Repeated note) โดยผู้แสดงได้นำแบบฝึกหัดที่ประพันธ์โดยฮานอน (Hanon) มาฝึกเพื่อแก้ปัญหานั้น เป็นต้น ดังนั้นประโยชน์จากการวิเคราะห์ในด้านเทคนิคการบรรเลงและองค์ความรู้ในด้านประวัติศาสตร์นั้นเพื่อทำให้ผู้แสดงเข้าใจบทบาทที่แสดงถึงความมั่นคงและแข็งแรงของบทเพลงประเภทมาร์ช (March) และสามารถแสดงออกถึงบทบาทของบทเพลงนี้ได้อย่างมีบุคลิกที่ชัดเจนมากขึ้น โดยการวิเคราะห์ทำให้ผู้แสดงได้มองเห็นถึงปัญหาจึงทำให้สามารถแก้ไขและฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

ณัชชา พันธุ์เจริญ. *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ทวี มุขระโกษา. *นักดนตรีเอก เล่ม 2*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สถาพรบุ๊คส์, 2551

Czerny, Carl. *The School of Velocity Op.299*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 1997.

Griffiths, Paul. *The New Penguin Dictionary of Music*. London: Penguin Books, 2004.

Gutman, David. *Prokofiev*. London: Omnibus Press, 1990.

Hanon, C.L.. *The Virtuoso Pianist in Sixty Exercises for Piano*. Milwaukee: Hal Leonard, 1986.

Prokofiev, Sergei. *Prokofieff masterpieces selected composition for piano solo*. New York: Edward B. Marks Music Corporation, 1941.

Samuel, Claude. *Prokofiev*. New York: Grossman Publishers, 1971.

Schmitt, Aloys. *Preparatory Exercise Op. 16*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 1997.